

[Handelsministeren]

ikke enighed herom mellem parterne, så har DONG adgang til at købe det tilbudte kvantum eller en vis minimumsandel af det tilbudte kvantum på samme vilkår som de første 55 mia m³.

Disse bestemmelser giver efter min opfattelse til sin tid staten den fornødne fleksibilitet i forbindelse med vurderingen af, om yderligere faser i gasprojektet bør iværksættes. Jeg kan her henvise til finansministerens investeringsredegørelse i maj sidste år.

Med den prisudvikling, som vi må vente på såvel olie- som gasmarkedet, anser jeg det som en væsentlig fordel, at DONG kan fastholde de oprindelige vilkår. Investeringssætsigt må det antages at DUC vil få øgede udgifter i de senere faser af gasleverancen for at kunne opretholde det, der kaldes den lange plateauperiode, altså den lange periode, som vil komme, med konstante leverancer.

Kaj Hansen (DKP):

Det er klart, at der i den aftale, der er truffet mellem DUC og DONG, og som ministeren ikke mener skal offentliggøres, kan blive mange spørgsmål, hvor der kan blive tale om fortolkninger.

Når jeg har rejst dette spørgsmål, så er det, fordi det ud fra en almindelig forretningsmæssig betragtning må ligge sådan, at jo mere gas der findes i Nordsøen, jo billigere bliver investeringerne pr. kubikmeter gas. Det turde være ganske klart.

Vi ved også, at der er forskellige vurderinger af, hvor meget gas der er i Nordsøen. Vi ved, at DUC mener, at der kan indvindes 53-75 mia m³, men vi ved også, at det konsulentfirma fra USA, som handelsministeriets tilsynsråd har fået til at undersøge det, mener, at der kan udvindes 100-110 mia m³. Handelsministeriet har oplyst, at efter 1986, men før 1990, skal man genvurdere de indvindelige reserver i de fire strukturer, og at sådanne yderligere mængder, som DUC mener at kunne producere, vil blive tilbudt DONG på samme vilkår som de første 55 mia m³.

Dér må man helt klart mene, at når der er så meget mere gas, som der måske kan blive tale om efter det amerikanske konsulentfirmas vurderinger, så ville det være absolut rimeligt, at den blev tilbudt til en billigere pris. Men jeg synes, at der lå en vis fortolk-

ningsmulighed i det, ministeren sagde. Derfor vil jeg spørge konkret: ligger det sådan, at den aftale, der er truffet, kan indebære, at man på baggrund af, at der findes betydelig mere gas, end DUC har opgivet, vil være i stand til at opnå en lavere pris end den hidtidige, som man siger, at der kan tilbydes?

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg kan gentage, hvad jeg sagde i mit første svar, at vi har ved en genvurdering i perioden 1986-90 ret til at kræve en revision af leveringsbetingelserne, og hvis vi ikke kan nå til enighed om det, så har vi adgang til at købe det tilbudte kvantum på de nu aftalte betingelser under forudsætning af, at den vurdering, der har fundet sted, muliggør, at dette kvantum kan udvindes.

Så vil jeg stilfærdigt have lov at sige, at de spørgsmål, der stilles her, vil man i vid udstrækning kunne finde besvaret i den redegørelse, jeg har under forberedelse. Der er intet hemmeligt om disse ting, men det tager sin tid at få det udarbejdet.

Kaj Hansen (DKP):

Det er klart, at det vil tage sin tid at få den udarbejdet. Derfor synes jeg også, at vi kunne bruge den mellemliggende tid på en fornuftig måde, bl. a. ved at stille disse spørgsmål.

Jeg vil gerne til sidst spørge ministeren, om den prisaf tale, som blev truffet mellem DONG og DUC, blev truffet på grundlag af DUCs vurderinger af gasmængden, eller det var på grundlag af den vurdering, som det amerikanske konsulentfirma har givet.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Den prisaf tale, der er truffet om de 55 mia m³, er truffet på basis af rentabilitetsberegninger for DONG og set i relation til, hvad andre energipriser er. Der er også en eskalationsklausul, så man til stadighed kan sikre, at gaspriserne er konkurrencedygtige med de andre energikilders.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål: